

TO !

Prosinac, 2020./br.54

List učenika Srednje škole Bol

Sretan Božić i nova 2021. godina

Razgovor sa bivšim učenikom Jerkom

Najuspješniji učitelj – prof. Petra

Iz školske zadaćnice

Čestitke 1. a

Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje

Odustajem od svih traženja pravde, istine, odustajem od pokušaja da ideale podredim vlastitom životu, odustajem od svega što sam još jučer smatrao nužnim za nekakav dobar početak, ili dobar kraj.

Vjerojatno bih odustao i od sebe sama, ali ne mogu. Jer, tko će ostati ako se svi odreknemo sebe i pobjegnemo u svoj strah? Kome ostaviti grad? Tko će mi ga čuvati dok mene ne bude, dok se budem tražio po smetlištima ljudskih duša, dok budem onako sam bez sebe glavinjao, ranjiv i umoran, u vrućici, dok moje oči budu rasle pred osobnim porazom? Tko će čuvati moj grad, moje prijatelje, tko će Vukovar iznijeti iz mraka?

Nema leđa jačih od mojih i vaših, i zato, ako vam nije teško, ako je u vama ostalo još mladenačkog šaputanja, pridružite se. Netko je dirao moje parkove, klupe na kojima su još urezana vaša imena, sjenu u kojoj ste istodobno i dali, i primili prvi poljubac – netko je jednostavno sve ukrao jer, kako objasniti da ni Sjene nema?

Nema izloga u kojem ste se divili vlastitim radostima, nema kina u kojem ste gledali najtužniji film, vaša je prošlost jednostavno razorena i sada nemate ništa. Morate iznova graditi. Prvo, svoju prošlost, tražiti svoje korijenje, zatim, svoju sadašnjost, a onda, ako vam ostane snage, uložite je u budućnost. I nemojte biti sami u budućnosti. A grad, za nj ne brinite, on je sve vrijeme bio u vama. Samo skriven. Da ga krvnik ne nađe.

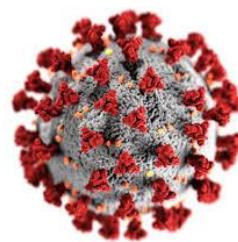
Grad – to ste vi!

Siniša Glavašević

Nikolina Mišeta i Marjan Čondić, 2.c

SADRŽAJ

- 2.str. Sjećanje na Vukovar i Škabrnju
- 3.str. Sadržaj
- 4.str. Školske novosti
- 6.str. Razgovor s Jerkom
- 8.str. Najbolji učitelj
- 11.str. Stručni ispit
- 14.str. Razgovor s prof. Majom
- 16.str. Na stranim jezicima
- 19.str. Mjesec hrvatske knjige
- 20.str. Dani kruha
- 22.str. Iz škol. zadaćnica
- 24.str. Poezija
- 25.str. Škol. kuhinja
- 27.str. Irisine fotografije
- 28.str. Brošura
- 29.str. Čestitke

Zahvaljujemo svim profesorima koji su pomogli da naš list ugleda svjetlost dana po 54. put.

Sretan Božić i nova godina!!!

Impressum

Kompjutorski prijelom i tisak

Lucija Ivičić, 2.a

4.a

Lucija Ivičić, 2.a

Viktorija Marević, 2.b

Ante Vrsalović, 2.b

Nikolina Mišeta,

Marjan Čondić,

Iris Stančić, 3.a

Vana Buvinić, 3.a

(naslovница)

Karla Rakela, 3.a

Dorian Desnica, 3.c

Petra Soljačić, 4.a

Emanuela Štambuk, 4.a

Surađivali na listu

1.a

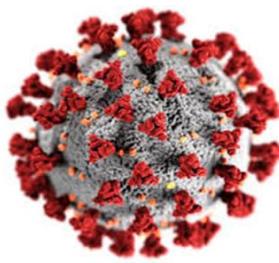
1.b

1.c

2.a

2.c

3.a

Školske novosti

Ponovio se dobar prošlogodišnji upis. Upisali smo 43 učenika, a u domu imamo 54 učenika, ukupno nas je u školi 139 .

I ove je godine Općina Bol donirala tablete učenicima prvih razreda. Veliko im hvala!!!

Zbog korone školski sat je skraćen na 40 minuta, odmori su u različito vrijeme, čuvamo se... i prilagođavamo novonastaloj situaciji.

Ove se godine povećao i broj novih profesora: Antonia Drnas (Engleski jezik), Ivana Grcić (Turistička geografija), Linda Juras Kobaš (Poznavanje robe), Daniela Kulić Poljak (Glazbena umjetnost), Dragica Marčić (Kuharstvo) i Ivona Petrović (zamjena za prof. Vinku (matematiku) koja je na porodiljnom i brine o prekrasnom sinu). Nove djelatnice su i Maja Matulić (odgajateljica u domu), Maja Dragojević Bačić i Josip Bačić (zamjena za računovotkinju tetu Vinku koja je u međuvremenu postala majka prekrasne djevojčice). Krajem prošle nastavne godine dobili smo i novu tajnicu Nikolinu Brizić.

Nakon 20 godina rada u našoj školi napustila nas je profesorica glazbenog Maja Novak. Želimo joj puno sreće u dalnjem radu u Glazbenoj školi Jospa Hatzea.

Ove godine na Dan učitelja nagrađeno su 504 profesora, među njima je i naša profesorica Petra Kokeza. Čestitamo joj od srca!!! Profesorica Petra postala je i profesor mentor. Bravo!!!

Erasmus+ - sve planirano je odgođeno zbog pandemije.

Ove godine izostale su mnoge aktivnosti: odlazak u Zagreb – Advent, odlazak u Split i posjet HNK-u, naši kuhari i konobari nisu sudjelovali na GASTROADVENTU u Splitu...

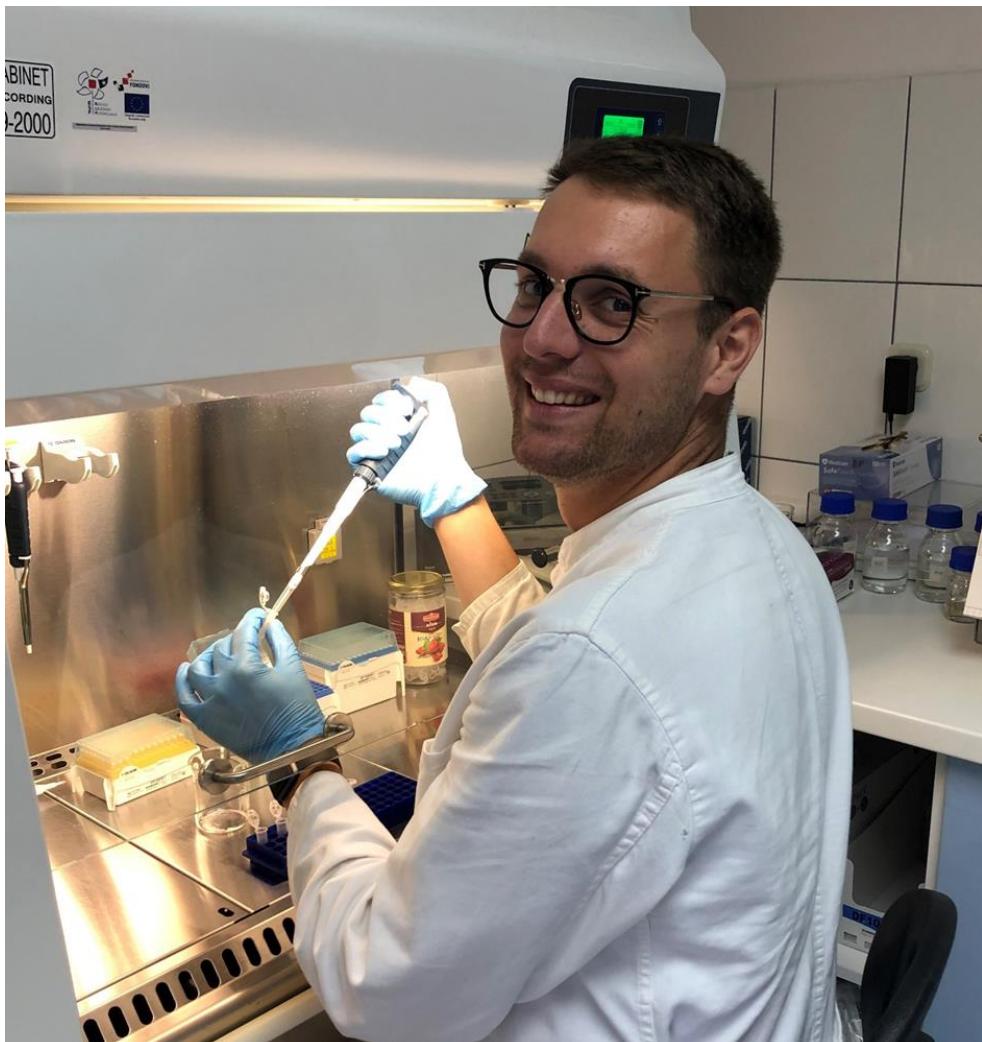
Obilježili smo MJESEC HRVATSKE KNJIGE, DAN KRUHA, RUŽIČASTI LISTOPAD...

Evo kako izgleda logo naše škole:

Logo je osmisnila naša ravnateljica Sani Bodlović.

Razgovor s bivšim učenikom – sada dr.sc. Jerkom Hrabarom

Prije trinaest godina Jerko je završio našu školu, zatim je upisao Biologiju i ekologiju mora u Splitu, gdje i sada živi i radi u Institutu za oceanografiju i ribarstvo. U međuvremenu je i doktorirao na temu parazita u ribama koji su potencijalna opasnost za ljude. Zbog korone razgovor je vođen „on line“.

➤ *Sjećanje na srednju školu?*

Pa mislim da je dovoljno reći da ne bih imao ništa protiv da se opet vratim u srednju školu. ☺ Mislim da se svi iz

razreda rado sjećamo vremena iz srednje škole. Bilo nas je svega 12 u razredu, bili smo dosta bliski i potpora jedni drugima za one predmete s kojima nismo baš svi bili na ti. Pored toga, rekao bih da smo i

što se tiče učenja i ocjena bili jako dobar razred pa je i odnos s nastavnicima bio jako dobar, nekako opušteniji i bez zamjerki s jedne ili druge strane. Naravno, mislim da je i sama činjenica da nas je bilo tako malo u razredu svakako doprinijela tome da imamo dobar međusobni odnos, osobito s nastavnicima jer smo imali dovoljno vremena dobro se upoznati, a nismo bili samo broj u imeniku kao što je možda slučaj u velikim školama u gradovima. Danas je taj odnos možda nešto manje intenzivan, jer su nam se putevi što zbog studija što zbog posla malo razišli; ima nas naravno u Hrvatskoj, ali i u Nizozemskoj, Norveškoj pa i negdje po svjetskim morima. Ali mislim da nam je svima taj period bio lijep, da se rado sjećamo tih vremena i da nam je svima draga kad sretnemo nekoga iz razreda, ako ništa drugo onda barem tijekom godišnjih odmora ☺

➤ *Studij? Zašto, kako i kako je bilo...*

Izbor studija je na neki način bio relativno jednostavan jer sam znao da će to biti biologija ili možda medicina. Kako sam cijeli život proveo uz more, a i starija sestra je diplomirala morsko ribarstvo nekako sam više naginjao studiju biologije mora koji sam na kraju i završio. Da budem iskren, medicina je otpala jer tad nisam bio siguran da baš želim studirati 6 godina pa još odradivati i nekoliko godina specijalizacije. Na kraju sam ipak nekako završio na medicinskom fakultetu jer sam tamo upisao doktorski studij budući da je najviše odgovarao temi doktorskog istraživanja tijekom kojeg sam se bavio upalnim odgovorom na jednu vrstu morskog nametnika kojim se i ljudi mogu zaraziti. Sjećam se da su mi svi tada

govorili da sam blesav jer da sam s medicinom mogao biti gospodin čovik, a jedino je prof. Ada tvrdila da sam donio dobru odluku... ☺

➤ *Posao - sad i budućnost? Neki projekti, predviđanja, budućnost...*

Zaposlen sam kao poslijedoktorand u Laboratoriju za akvakulturu Instituta za oceanografiju i ribarstvo i moram priznati da sam zaista zadovoljan i zbog posla kojim se bavimo i zbog ljudi s kojima svakodnevno radim. Trenutno provodimo jedan projekt prekogranične suradnje Hrvatske i Italije koji za cilj ima unaprjeđenje jadranske akvakulture (uzgoja morskih organizama), odnosno unaprjeđenje proizvodnih procesa, smanjenje utjecaja na okoliš, razvoj mogućih novih terapijskih postupaka za najčešće bolesti riba u uzgoju, brendiranje proizvoda akvakulture i sl. Ovaj projekt kao i nekoliko prethodnih koje smo provodili su značajni jer se kroz njih ostvaruje i uska suradnja s gospodarstvom, a rezultati do kojih se dođe bi trebali pomoći sektoru akvakulture da postane konkurentniji. Ipak, tijekom ovih šest godina na Institutu sam razvio interes za elektronsku mikroskopiju pa ne isključujem mogućnost prebacivanja u to područje, iako je elektronska mikroskopija malo skuplji sport. Međutim, u trenutnoj situaciji s pandemijom koronavirusa je malo nezahvalno raditi velike planove za budućnost jer su ogromni resursi usmjereni ka rješavanju toga problema i dosta natječaja i projekata je na čekanju. Usudio bih se reći da je taj problem možda nešto izraženiji u Hrvatskoj, jer bez obzira na brojne suradnje s inozemstvom i sudjelovanje u velikim

međunarodnim projektnim konzorcijima, Hrvatska nažalost još uvijek ne povlači onoliko europskih sredstava koliko bi mogla pa izostaju i veća kapitalna ulaganja u znanstveno-istraživačku opremu, koja je često izrazito skupa. Dodatni problem, o kojem se sve češće govori, je taj što se u Hrvatskoj još uvijek održava sustav mediokriteta u kojem se svima daje jednakon pa često ljudi koji su izvrsni u svom području ili nikada ne ostvare svoj potencijal ili napuštaju Hrvatsku kako bi radili ono u čemu su najbolji. Da me se ne bi krivo shvatilo, ovo naravno ne znači da u Hrvatskoj nema kvalitetnih znanstvenika koji ostvaruju vrhunske rezultate, međutim u konačnici je to još uvijek nedovoljno da bi bili konkurentni na globalnoj razini.

➤ *Pitanje ekologije?*

Živimo u vremenima kad je pitanje klimatskih promjena i ekologije postalo jedna od ključnih tema na globalnoj razini. Međutim, kad se govori o ekologiji i zaštiti okoliša postoji osnovni problem, a to je da se ta dva pojma koriste kao sinonimi, što oni u stvarnosti nisu. Ekologija, kao jedna od disciplina biologije proučava odnose između živih organizma kao i njihove odnose s okolišem. Zaštita okoliša je sama po sebi jasna. Ipak, bez poznavanja ekologije i nekih njezinih osnovnih principa ne može se ni kvalitetno provoditi zaštita okoliša. U vremenu kad su se klimatske promjene intenzivirale, često se javljaju, uvjetno rečeno, radikalni aktivisti koji bi štitili apsolutno sve bez svijesti o tome kako će to utjecati na odnose u prirodi, jer odnosi u prirodi nisu linearni kako se učilo u školama, nego su izrazito složene mreže i

teško je procijeniti kako promjena u jednom čimbeniku utječe na ostatak mreže. Nadalje, političke odluke koje se donose, često su temeljene na neznanju i podložne određenim interesima. Ipak, zbog same činjenice da je čovjek svojim aktivnostima kontaminirao svaki kutak planeta došli smo do točke kad brkanje ta dva pojma i nije toliko bitno dokle god to bude utjecalo na jačanje svijesti među ljudima o važnosti zaštite okoliša.

➤ *Savjeti za učenike?*

Najiskrenije, nisam baš od onih što rado daju savjete, osobito neke općenite. ☺ Mislim da je osobito teško adolescentima davati neke savjete, ili još gore, nametati neke stavove kad dobar dio njih ni samo nisu još sigurni što bi radili u budućnosti. Ali nekako iz vlastitog iskustva, mogu reći da vrijeme u srednjoj školi treba iskoristiti najbolje moguće. Prijateljstva i uspomene koja se tada stvore traju zauvijek, osobito u manjim sredinama, čak i ako se „razvodne“ zbog životnih okolnosti. Također, koliko god to zvučalo kao klišej, školu treba shvaćati ozbiljno jer mislim da smo svi mi koji smo pohađali srednju školu u Bolu ili sličnim manjim mjestima zapravo bili u velikoj prednosti jer su nastavnici imali vremena posvetiti nam se, odnosno dati širinu znanja za kasnije. Možda se nekad čini malo dosadnim odrastati u maloj sredini, grad naravno uvijek nudi više, ali po vijestima iz Bola čini mi se da je srednja škola itekako napredovala od vremena otkad sam je ja pohađao i da nudi svojim učenima još i više od onoga što smo mi imali.

Petra Soljačić, 4.a

PROFESORICA PETRA - JEDNA OD NAJUSPJEŠNIJIH PROFESORA

Ove godine na DAN UČITELJA nagrađena su 504 najbolja profesora. Među njima je i naša profesorica Petra. To je bio povod da porazgovaramo.

- *Na početku ove školske godine proglašeni ste jednim od 504 najuspješnija učitelja u Republici Hrvatskoj. Jeste li očekivali tako veliko priznanje i kako ste reagirali?*

Iskreno, nisam se nadala da ću biti izabrana među najbolje. Nakon što je završio rok za prijave pročitala sam da se prijavilo preko 2000

kandidata, a njih 1769 ispunjavalo je sve uvjete natječaja. Pomislila sam: "Dobro, nema šanse da dobijem", ali nema veze, pokušala sam.

Slučajno sam na društvenim mrežama doznala da je Ministarstvo počelo slati obavijesti putem e-maila nagrađenim nastavnicima. Iz znatiželje sam otisla otvoriti svoju poštu i tamo

vidjela obavijest. Nisam mogla vjerovati, dva puta sam čitala kako bih se uvjerim da je istina. Nakon toga sam nazvala svoje najbliže da podijelim s njima radosnu i neočekivanu vijest.

- *Među učenicima u školi poznati ste po svojoj pozitivite po izrazitom trudu i temeljitosti u nastavi. Kako za to ostajete baš uvijek motivirani?*

Od petog razreda osnovne škole moja želja je bila upisati geografiju i povijest. Nakon završene srednje škole to sam i upisala, te oduvijek znam da je to moj poziv. Volim raditi s djecom i mladima, iako to iz godine u godinu postaje sve teže. Učenici su sve manje motivirani, sve im je teže raditi, a sve im je dostupno na dlanu doslovno. Motiviraju me sami učenici, želja da ih nešto naučim, ne samo iz svog predmeta, već prvenstveno da jednog dana budu odgovorni i poštjeni mladi ljudi, koji će biti ponos našeg mjesta, našeg otoka. Također veliku motivaciju sam pronašla i u ERASMUS+ projektima, u mogućnostima koje oni pružaju našim učenicima, ali i nama profesorima. Prekrasno je gledati naše učenike kako se mijenjaju nakon odlaska na mobilnosti u stranu državu. Postaju otvoreniji, empatičniji, ozbiljniji i motivirаниji.

- *Pored redovne nastave vodite i Erasmus+ projekt u našoj školi, a ovo ljeto odobrena su*

četiri nova pa je to sve zajedno sedam projekata u kojima sudjelujete. Možete li nam reći nešto više o tome?

Da, u Erasmus sam se zaljubila odmah na prvom putovanju i znala sam da je to ono što treba jednoj maloj školi i učenicima koji na otoku nemaju toliko mogućnosti kao djeca u gradu. Naš prvi projekt „Be a Responsible Citizen in the Digital Word of Tomorrow“ završio je 31.8.2020., nakon 3 godine, tako da sada imamo 6 aktivnih projekata. Dva projekta dobili smo 2019.godine „Be a buddy, not a bully“ i „A Healthy Taste of Inclusion“, te smo odradili prve mobilnosti, a onda je sve stalo zbog Corone, no produžili smo trajanje projekata, tako da će sve aktivnosti ipak biti odradene. Ovu godinu smo dobili 4 nova projekta, a to su: „Grow Healthy! Let's Create a Well-being Cocktail!“ (projekt kojeg smo napisale prof. Rovena i ja, ali je predan u Portugal), „Bringing life skills into the classroom“, „Tourism and sustainability in European coastal areas“, i „Sharing memorable adventures and rich traditions Sharing memorable adventures and rich traditions“. Naravno, sama ne bih mogla toliko toga, zato je tu moja desna ruka prof. Rovena Trivanović kojoj se ovim putem zahvaljujem. Zahvaljujem joj se na strpljenju sa mnjom i mojim idejama (ponekad ludostima) i spremnosti da sve to poprati. Znam da je ona tu u bilo koje doba dana ili noći, te da joj se

za sve mogu obratiti s punim povjerenjem. U projektima morate imati osobu na koju se možete potpuno osloniti u svim situacijama, od najmanje sitnice do samog putovanja jer ipak odgovorni ste za djecu koju vodite sa sobom. Nas dvije smo jedna drugoj podrška i potpora, te se vrlo brzo dogovorimo oko podjele posla prilikom bilo kakvih aktivnosti. Zato još jednom, hvala Roveni, bez tebe sve ovo ne bi bilo moguće.

➤ *Kako Vam je pala današnja situacija u kojoj Erasmus+ putovanja nažalost nisu moguća i uspijevate li dio planiranih aktivnosti održati online?*

Uh, jako teško. Ja sam „nemirni duh“ i ne mogu dugo biti na jednom mjestu. Jako mi nedostaju putovanja jer oduvijek volim putovati, a od kada smo počeli s ERASMUS+ projektima, još i više. Pogotovo mi je teško jer smo dobili jako zanimljive destinacije u

projektima ove godine poput Madeire, Kanarskih otoka, Baleara, i sl. Za sada sve aktivnosti odradujemo online. Imamo redovite sastanke preko Zooma, s učenicima radimo sve potrebno i objavljujemo na eTwinning platformi. Nadamo se da će ova situacija uskoro završiti, te da najdalje na proljeće ponovno krećemo s aktivnostima uživo. Znam da to jedva čekaju i naši učenici koji već sad marljivo rade da bi skupili dovoljno bodova za putovanja.

➤ *Imate li velike planove za budućnost što se tiče Erasmus+ projekta u našoj školi?*

Planova nemam. Trudim se živjeti dan po dan. Vidjet ćemo što će nam donijeti vrijeme. Naravno da ću se truditi sudjelovati u projektima i s prof. Rovenom pisati nove. Kad jednom iskusite te čari, mislim da je nemoguće prestati, u neku ruku postanete ovisni.

Iris Stančić, 3.a

STRUČNI ISPIT

Naša profesorica Stjepana Fistanić polagala je krajem studenog stručni ispit u Zagrebu. Ne treba ni napominjati da ga je s uspjehom položila. Tema je bila: **Građa i uloga ženskih spolnih organa**. Ona je sat odradila na originalan način (pjesmama o putovanju spermija, opisivanju građe i uloga ženskih spolnih organa...). Evo kratkog izvješća sa stručnog ispita (nas je oduševila)!

*Kojeg li je spola beba,
otkriti sad to treba.
O tome ćemo danas saznati malo više.
I otkriti kako taj spol diše.
Kratku mokraćnu cijev taj spol ima i
skloniji je bakteriji,
koja sklona je misteriji.
Nekad dobra, nekad loša,
ovisno o mjestu,
ako skrene na krivu cestu,
neće biti dobro znaj,
bolest će biti ishod za kraj.*

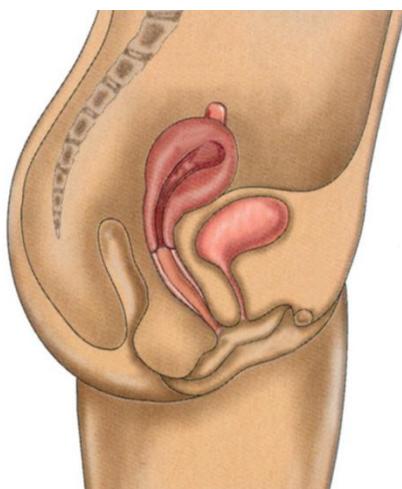
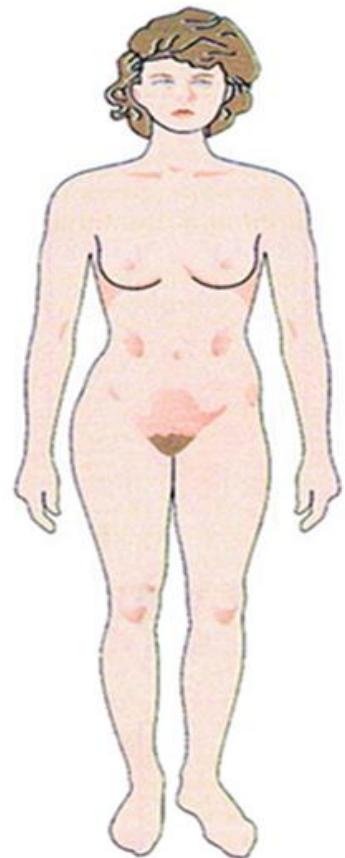
- ✓ Reci mi sada ti o kojem spolu ćemo danas učiti i pritom se s ulogama spolnih organa namučiti?

STRUČNI ISPIT

Pa krenimo...

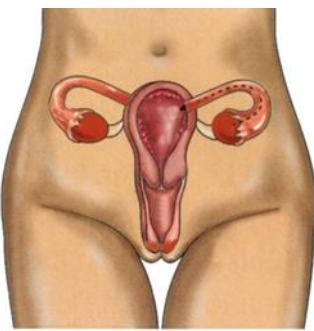
Kroz dio stidnice prvo moram proći
i do unutarnjih organa doći.
Stidnica je vanjski organ ženskog tijela,
sastoji se od čak tri dijela.
Kroz otvor rodnice ja penisom ulazim,
Kasnije se u potrazi sam snalazim.
Kroz otvor rodnice i dio krvi istjecu,
kroz njega čak izlaze i djeca,
Dražica će ugodu ženi pružiti,
O tom dijelu neću više dužiti,
Stidne usne štite unutarnje organe,
ali vratimo se mi na moje putovanje.

- ✓ Koja je uloga pojedinog dijela stidnice?
- ✓ Koji organski sustav je zadužen za ugodu koju pruža dražica?
- ✓ Zaokruži na slici dio koji prikazuje stidnici?

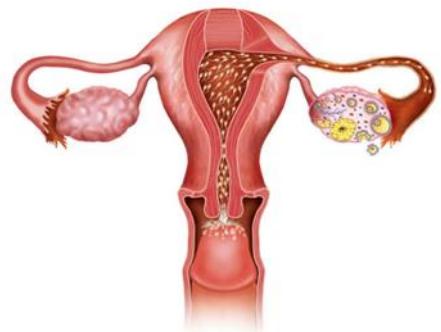
STRUČNI ISPIT

Kada do unutarnjih organa dođem,
Kroz cjevasti mišićni organ prođem.
Rodnica je ime tog organa,
Ima i otvor izvana.
Sada tek počinje prava frka,
Jer me čeka trka.
Kroz maternicu moramo proći,
I dalje na svoj put poći.
Maternica je elastičan organ,
svima vama dobro znan.
Ona plod prihvata, hrani i štiti,
Ali samo ako će moje putovanje uspješno biti.

Probajte odgovoriti na postavljena pitanja da provjerite koliko znate o ovoj temi! ☺

Parni jajovodi kraj su moga puta,
pomoću trepetljika u njima jajna stanica luta.
Ako prvi do jajne stanice dođem,
u proces oplodnje pođem.
Kako je jajna stanica do jajovoda došla?
Sigurno vam je ta misao kroz glavu prošla.
Nastaju i dozrijevaju u parnom organu,
ali tu dugo ne ostanu,
svaki mjesec jedna iz jajnika izlazi,
i kroz jajovod prolazi.
Još jednu ulogu jajnik ima,
možda nije znana svima.
Izlučivanje hormona uloga je važna,
u razvoju spolnih karakteristika je utjecaja
snažna.
Estrogen i progesteron oni se zovu,
čime završavamo priču ovu!

- ✓ Koja je uloga rodnice i na koji je način njezin smještaj povezan s ulogom?
- ✓ Koja je uloga trepetljika u jajovodima?

Učenici 1. b. i 1. c. razreda

RAZGOVOR S PROFESORICOM MAJOM

Povodom odlaska iz naše škole profesorice glazbene umjetnosti, Maje Novak, s njom smo napravili intervju. Profesorica Maja diplomirala je na Muzičkoj akademiji u Novom Sadu na odjelu za opću muzičku pedagogiju i već dugi niz godina radi s djecom. Razgovarala je s nama o razlogu odlaska iz škole, radnom iskustvu, planovima za budućnost...

- Nakon koliko godina rada napuštate Srednju školu „Bol“ i iz kojih razloga?

Napuštam Srednju školu „Bol“ nakon 20 godina iskustva i rada u školi. Iz razloga što prelazim u glazbenu školu te jednostavno ne mogu pokriti ta dva radna mjesta zajedno.

- Gdje ćete sada raditi?

Sada ću raditi puno radno vrijeme u Glazbenoj školi Josipa Hatzea, dislocirani odjel Brač, dakle Postira, Bol i Supetar.

- Kako ste podnijeli odlazak iz škole? Nedostaje li Vam?

Moje iskustvo u školi bilo je veoma lijepo. Voljela sam raditi taj posao tako da ga i teška srca napuštam, ali jednostavno morala sam nešto prezabrati i jednu od dvije mogućnosti odabrat. Svakako da mi nedostajte, koliko god sam dugo razmišljala što ću napraviti, a

morala sam se odlučiti hoću li napustiti rad u gimnaziji u Bolu i u Supetru, nedostaje mi taj rad, ali jednostavno odlučiti se oko nečega čovjek mora. Nedostaje mi kolektiv, učenici i sve što uz to dolazi.

- Kakvo je bilo Vaše iskustvo u Srednjoj školi „Bol“?

Počela sam raditi, čini mi se da je bilo, 1999. godine na poziv bivšeg ravnatelja, profesora Krešimira Okmažića. Prije toga počela sam raditi u Glazbenoj školi „Josip

Hatze“, dislociranom odijelu Bol. Nakon te godine dana uslijedio je poziv da popunim upražnjeno mjesto profesora glazbene umjetnosti u općoj gimnaziji, što sam prvo prihvatile jednu godinu kao zamjena, a nakon toga se otvorilo radno mjesto na neodređeno vrijeme. Inače volim taj posao i rad u gimnaziji, već sam i u Supetru radila prije toga nekih desetak godina. S učenicima sam uglavnom lijepo surađivala te me vežu veoma lijepa i ugodna iskustva i s kolegama i s bivšim ravnateljem te sadašnjom ravnateljicom, naravno kao i s učenicima.

➤ *Budući da ste i prije radili u glazbenoj školi, kako ste uspijevali uskladiti ta dva posla?*

Doduše, kada sam počela raditi uvjeti su bili puno teži. Srednja škola je uvijek imala jutarnju smjenu od 7h ujutro. Navečer je zadnji trajekt bio u šest poslijepodne pa sam svaki tjedan morala i prespavati. Teško je bilo uklopiti sve to skupa uz putovanje, ali kad čovjek voli raditi, kad ima s učenicima lijep odnos, kad s učenicima ima i fine rezultate,

mislim da nije teško, odnosno to je ono što ti olakšava. Treba gledati onu lijepu i pozitivnu stranu, a onu drugu stranu koja je negativna, na to je bolje pokušat zažmiriti.

➤ *Kakvo je Vaše iskustvo u glazbenoj školi?*

U glazbenoj školi radim od 1998. godine, dobrih 21, 22 godine. U glazbenu školu došla sam godinu dana poslije njenog оформљавања, od tada sve ovo vrijeme i radim u njoj. I za glazbenu školu me vežu lijepa iskustva s učenicima, prošlo je dosta učenika koje sam kasnije susrela i u gimnaziji, dobar dio njih su ljudi koji su završili fakultete i slično. Moj poseban ponos je naš učenik, Vinko Karmelić, koji je vrlo uspješan u poslu i u struci što svi mi iz Bola, a i šire znamo. Uspješan je i kao glazbeni pedagog i kao dirigent i kao jedan vrlo savjestan muzičar, a nadam se da će takvih biti još.

➤ *Koliko još godina imate do mirovine?*

Do mirovine imam još nekih 5 i pol, 6 godina.

Lucija Ivičić, 2.a

A new way to look at "us" versus "them"

Who are we as humans? Where do we stand on the continuum of consciousness? These are the questions many of us ask ourselves today. Many of us think of it as "me" versus "you" or "us" versus "them", but that kind of mindset creates duality and leads us further away from the answers. In a video called "Viral Wisdom, Day 70", Dr. Shefali, a clinical psychologist, gives us a new way of approaching these difficult questions and tries to guide us into a path of unified consciousness.

To know where we stand on the continuum of consciousness, we have to ask ourselves: "Does my job, my family, and my life matter the most to me, or do other families matter equally?" Instead of pointing fingers at others and looking at other people's lives, we should point at ourselves and question our values and our own beliefs. We should express those values through action rather than words. If we truly believe everyone is equal and everyone deserves equal rights, we should show it and fight for it. We should harness our power, energy, and resources to help the minorities we say we care about.

We need to put our ego aside and look at an objective value because when we truly believe in something, the amount of support doesn't matter, what matters is letting others know where we stand on the continuum of consciousness. The continuum of consciousness doesn't point towards perfection, it points towards infinity. It takes a lot of work, discipline, and strength to aim high on the spectrum of consciousness – to achieve unification. Dr. Shefali teaches us that to embody unification we first need to dissolve polarity in our minds. The argument of "me" versus "you" only halts us from moving forward in the continuum of consciousness. By constantly looking for differences between us when it comes to skin color, core values, religion, etc., we cause separation and that is what is keeping us from achieving unification. We cannot move forward on the continuum of consciousness unless we first look at ourselves, our shadows and realize that if we want to better our lives and make the world a better place, we need to remember that it is never about who "wins" or who "loses", everyone is in the same boat.

We have to stick together and work together to keep this "boat" afloat. If we want to move forward, we can only do that through unification. The work cannot begin if we are filled with hatred, so we need to look in the mirror first, recognize our ego, and face our own shadow before trying to move forward towards unified consciousness. We can use our voice to unify and show that, with our expression and passion, we can make a difference in this world and we can fight alongside those who have been oppressed. The continuum of consciousness shifts by each one of us marching the good fight and we fight the good fight by increasing the army that moves towards unified consciousness. When you encounter somebody who is on the opposite side, the way to fight the good fight is to say: "I hear you, I understand you, I am sorry I disappointed you.", then move away. We fight the good fight without further increasing division and hatred among us.

The goal of a unified consciousness is not about one side versus the other, it is reflecting on our values and beliefs and asking ourselves: "how can I use my privilege, my power, and my voice to speak for those who can't?" If in our minds, we don't question why someone is being segregated because of something out of their control, then we cannot achieve a unified goal. Look in the mirror and ask yourself: "Who am I?" "How do I fight for those whose voices have been silenced?" "Do I care only about my own life and my struggles, or do I wish for everyone to have equal opportunities?"

Emanuela Štambuk, 4.a

250. Geburtstag von Beethoven

Ludwig van Beethoven wurde am 17. Dezember 1770 in Bonn geboren und ist am 26. März 1827 in Wien gestorben. Sein Großvater war Hofkapellmeister und sein Vater Sänger am Hofe des Kurfürsten in Bonn. Johann Gottlieb Neefe bildete Beethoven zum Hofmusiker aus (Orgel, Klavier, Viola, Komposition). Ein Studienaufenthalt in Wien (1787) wurde wegen des Todes der Mutter abgebrochen.

Im Jahre 1792 ging er, von Bonner Gönnern unterstützt, erneut nach Wien und erhielt hier ungeregelter Kompositionsunterricht bei Haydn, Salieri, Schenk und Albrechtsberger. Als Klaviervirtuose und Komponist machte er sich bald einen Namen. Seine ursprünglich glücklichen Lebensumstände in Wien wurden durch ein Ohrenleiden immer stärker beeinträchtigt. Trotz intensiver ärztlicher Bemühungen führte es im Laufe der Zeit zur völligen Taubheit. Ab 1800 erhielt er von Wiener Mäzenen eine Leibrente. Seine zunehmende Taubheit und andere Lebensumstände machten ihn mit zunehmendem Alter zu einem Sonderling, in seinem adligen und zunehmend auch bürgerlichen Umfeld.

Beethoven war nie verheiratet, obwohl er sich im Laufe seines Lebens zu verschiedenen Frauen stark hingezogen fühlte (u.a. Briefe an die nicht identifizierte "Unsterbliche Geliebte").

Seine innere Zerrissenheit und Einsamkeit findet erschütternden Ausdruck in seinem "Heiligenstädter Testament". Ab 1819 konnte er sich nur noch schriftlich, über sogenannte Konversationshefte, mit seiner Umwelt verständigen. Beethoven starb am 26.3.1827 im Alter von 56 Jahren in Wien.

Ludwig van Beethoven hat in fast allen musikalischen Gattungen Wesentliches geschaffen. Werke wie die 9. Sinfonie, das Violinkonzert, seine Klavierkonzerte 4 und 5 etc. sichern ihm einen Platz unter den bedeutendsten Komponisten aller Zeiten.

Karla Rakela, 3.a

Agriturismo

L'agriturismo è una forma specifica di turismo (rurale o agrituristicco). Include il contatto con la natura e con gli animali, il cibo e la vita in bellissime case di campagna, collina, montagna. In Italia ci sono più di 10 000 agriturismo. Questo modo di fare le vacanze ha conquistato quasi 4 milioni di persone e il suo successo aumenta ogni anno. Le fattorie commerciali sono diventate popolari negli anni '80 e sono considerate l'inizio dell'agriturismo. L'agriturismo offre una vasta gamma di frutta e verdure, oltre a pesce e carni di produzione propria o di allevamento in aziende agricole vicine al complesso residenziale. L'agriturismo può proporre anche attività come il nuoto, l'equitazione, il golf e tante altre che contribuiscano allo sviluppo fisico del corpo, al relax e che permettano una fuga dalla vita quotidiana dei centri sovraffollati. È popolare in quasi tutte le regioni d'Italia, ma se ne trovano principalmente in Toscana, Umbria e Lazio. Se ne possono trovare più spesso nelle zone montuose ricche di fauna e flora selvatica. L'agriturismo consente ai membri della comunità, per scopi ludici ed educativi, di godere di attività rurali come l'agricoltura, l'allevamento, la raccolta e così via. A tutte le persone che cercano un luogo tranquillo e ricco di risorse naturali si consiglia di visitare gli agriturismi.

4.a

OBILJEŽAVANJE MJESECA HRVATSKE KNJIGE U NAŠOJ ŠKOLI

Ove godine korona onemogućava druženje pa smo MJESEC HRVATSKE KNJIGE obilježili pišući. Stvorili smo mali „librić“. Sudjelovali su učenici gimnazijskog usmjerenja. Pisali smo sastav na temu KNJIGA JE MOJ (NE)PRIJATELJ. Svaki je gimnazijski razred zajedničkim snagama napisao i pjesmu.

Brod plovi morem jadranskim i mačke zavijaju

čistim i svjetlucavim ribe plivaju borovi se ljučaju

vjerni valovi prate njegov korak spava mi se

bonaca je sunce sija

gladan sam puše vjetar

brod je potonuo sjedim na klupi

ja ne znam plivati galeb leti nebom

umirem i ja s njim

mami me miris ribe na gradelama

Dani kruha

Običaj naše škole je da obilježavamo Dane kruha i Oktoberfest s prigodnik slatkim i slanim zalogajima za svakoga. Ove godine smo ih spojili u jedno i obilježili nešto kasnijeg datuma 11. 11. Naši vrijedni kuhari 3.c razreda (ovogodišnji maturanti) su se prilagodili situaciji i mjerama te obradovali svaki razred slatkim i slanim zalogajima (kflice s različitim punjenjima, pletenice, kanapee, orahnjače...).

Nadamo se brzom oporavku čovječanstva od ovog virusa kako bismo se uz pripremljena jela mogli zajedno družiti.

Recept za orahnjaču

Sastojci za tijesto:

- 3 dag svježeg kvasca
- 40 dag brašna
- 8 dag margarina
- 2 žumanca
- sol
- naribana korica neprskanog limuna

Za nadjev od oraha:

- 40 dag oraha
- 30 dag šećera
- 10 dag grožđica
- 2 dl mlijeka
- naribana korica jednog neprskanog limuna

Priprema:

Tijesto

- razmutiti kvasac u malo brašna, šećera i mlake vode pa ga pokrivenog staviti na toplo da uzađe
- u zdjelu stavite brašno, dodati rastopljeni margarin, šećer, žumanca, sol i limunovu koricu
- malo promiješati pa dodati uzdigli kvasac
- s toplim mlijekom izraditi mekano tijesto pa ga pokrivenog, na toplom mjestu ostaviti da se uzdije dok se ne udvostruči volumen
- uzdiglo tijesto lagano premjesiti razdijeliti na dva dijela i razvaljati na pobrašnjrenom ubrusu

Nadjev s orasima

- mljevene orahe izmiješati sa šećerom, opranim grožđicama, limunovom koricom, cimetom i malo ruma
- sve prelitи kipućim mlijekom i ostaviti da se malo ohladi
- tijesto premažite nadjevom s orasima, te zarolajete uz pomoć ubrusa i pažljivo istresite u namaščeni klaup, prije no što stavite drugu savijaču premažite je masnoćom
- stavite na toplo da se uzdiže još 15 minuta, zatim pecite 50 minuta na 200°C, toplu orahnjaču pošećerite

Dorian Desnica, 3.c

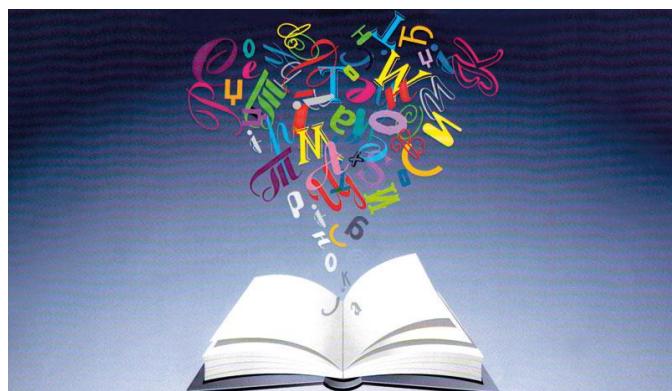
Iris Stančić, 3.a

Iz školskih zadaćica

Knjiga je moj (ne)prijatelj

Čovjek je svestrano biće. Za razliku od drugih živih stvorova darovan mu je razum i slobodna volja, ili su pak spomenute vrline razvijale evolucijom, no u tu polemiku neću ulaziti. Nadalje, kaže se da je čovjek socijalno biće kojemu su društvo drugih ljudi i osjećaj pripadanja određenoj zajednici neophodni za „normalan“ život. Je li to uistinu tako? Može li čovjek pronalaziti ono čemu teži, primjerice, u knjigama?

Nikada se nisam osjećala izrazito „socijalnom“ osobom, iako sam u određenim trenutcima prisiljena biti. Nisam pronašla tu osobu u čijem bih se društvu osjećala bolje ili makar jednako dobro kao u društvu knjige, a ni ne nadam se tome da će je pronaći. Iskreno, ne bih imala ništa protiv života na pustom otoku s neograničenom zalihom knjiga koje bi bile hrana mom gladnom duhu. Mislim da sam čak zaljubljena u knjige s obzirom da čitajući dobijem sve simptome te nadljudske bolesti. Leptirići u trbuhi zaplešu salsu, srce tuče u ritmu najdraže pjesme, a glava je u „sedmom nebu“.

Ne sjećam se kako sam naučila čitati, ali znam da od tada nikad nisam prestala. Ponekad me uistinu zabrinjava to koliko volim knjige. Koristeći jezik manje čudnih ljudi, moglo bi se reći da je čitanje moj hobi; mjesto kamo bježim od stresne svakodnevnice koju svi živimo, mjesto gdje gubim i pronalazim sebe, mjesto gdje sam napokon sretna. Čitajući zaboravim da u ruci držim stranice teksta zarobljene među dvjema koricama. Tada ispred mene stoji osoba koja me gleda u oči i prihvata me onoliko koliko želim biti prihvaćena, voli me onoliko koliko želim biti voljena i vjeruje u mene onoliko koliko ja vjerujem u sebe. U očima kojima me gleda vidim nadu u ljubav, mir i blagostanje, vidim sve što mi treba.

Teško je zamisliti da jedna knjiga, ljudskih ruku djelo, može toliko pružiti ako je znate osjetiti i otvoriti joj vrata svog srca. Knjiga je dokaz da putovanja ne znače samo uzeti kovčeg u ruke i sjesti u avion već i da čitajući putujemo, a one su ulaznica u nove svjetove. Zasigurno, ljudi nikada ne prestanu rasti u osobnom smislu, a knjige nas „zalijevaju“ kako bismo postali najbolja verzija sebe. Da, Knjiga je moj najbolji prijatelj i zaslужuje biti pisana velikim početnim slovom.

Iris Stančić, 3.a

Iz školskih zadaćnica

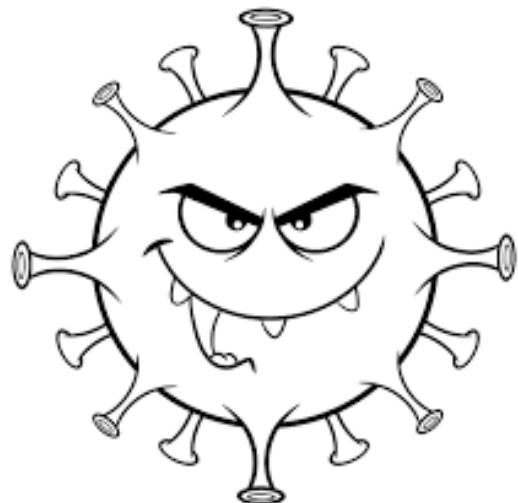
Knjiga je moj (ne)prijatelj

Knjige koristimo za učenje, za razonodu, za dijeljenje naših ideja, za širenje propagande... Gdje bi svijet bio da nema knjiga? Voljeli ih ili mrzili, bez njih se ne može. Uz knjige, uglavnom, vežem pozitivne osjećaje, no ponekad, zbog samog pogleda na određenu knjigu, dobijem mučninu. Smatram li, dakle, knjigu svojom prijateljicom?

Prije svega, valja spomenuti da je čitanje jedan od meni dražih načina za provođenje slobodnog vremena. Ukoliko me knjiga zaintrigira, neću moći misliti ni o čem drugom dok ju ne dovršim. Znam se satima izgubiti lutajući fiktivnim svjetovima te mi se ponekad čini da su izmišljeni ljudi mnogo bolje društvo od onih stvarnih, a njihovi mi problemi pružaju mogućnost bijega od svojih vlastitih. Naravno da su unakaženi portret Doriana Graya ili životi francuskih revolucionara na barikadi zanimljiviji od trigonometrije ili pak glazbenih društava u ranom baroku. Čitajući učimo, stječemo iskustvo nekih drugih izmišljenih ljudi, bez da to iskusimo na vlastitoj koži. Također, neke knjige su i namijenjene za učenje pa, ukoliko smo zainteresirani za neko područje znanosti ili umjetnosti, nude izvrstan izvor informacija. Čitanjem knjiga širi nam se vokabular, a i naš um postaje otvoreniji novim idejama i različitim mišljenjima. No, dok čitamo, važno je kritički razmišljati, razumjeti smisao i znati ga smjestiti u prostor i vrijeme kada je knjiga napisana. Nije dobro temeljiti čitavu svoju osobnost na jednoj ideji, već bi nam knjige trebale pomoći formirati vlastito mišljenje.

No, knjige mogu imati i negativan učinak, makar taj negativan učinak bio samo umor ili mučnina zbog čitanja udžbenika noć prije ispita. Upravo zbog škole, brojni mladi preziru čitanje, jer to vide kao nešto što moraju činiti kako bi dobili dobru ocjenu. Oni ne povezuju knjige s pozitivnim osjećajima i razonodom, već s jedinicama, arhaičnim jezikom i predugim ulomcima punim nepoznatih riječi. Takav stav prema knjigama nije dobar, no nisu krivi samo mladi, nego i škole. Isto tako, knjige, tj. ideje zapisane u njima, mogu mladimo davati loše i opsne ideje, mogu ih radikalizirati. Iako se to sada više odvija putem interneta, neke knjige i dalje mogu biti opasne u pogrešnim rukama.

Da skratim, knjige, tj. čitanje knjiga imaju i pozitivne i negativne strane, no neophodne su u našim životima. Po mom mišljenju, njihove pozitivne strane uvelike nadmašuju njihove negativne, no ipak trebamo čitati otvorena uma i pažljivo promišljati o pročitanom, ili se pak samo zabavljati čitajući.

Vana Buvinić, 3.a

POEZIJA POEZIJA POEZIJA

Ja volim hrvatski jezik
Boli me glava
Dan je dug i iscrpljujući
Morski valovi žubore
Čuju se valovi mora
Čovjek pjevuši
Osjeća se miris bora u zraku
Želim kući
Osjećam se sretno i umorno
U isto vrijeme

2.a

Ništa mi ne pada na pamet
Bože mili daj nas prosvijetli
I maske skini
Nisam pjesnik
Imam samo olovku
I papir u ruci
Prazan papir a još praznja glava
Sunce na nebu me obasjava

3.a

Spava mi se
Jako sam umorna
Ali ne predajem se
Nego koračam naprijed
Hodam polako
Dolazim brzo
Pada kiša
A ne znam što će
Nema nikoga
Bilo je to godine
Kad je zasjalo sunce
Kakav dan
Sve je ostalo isto
Pod smeđim listom
Baš sam sretna

4.a

Mala božićna

Snježne ulice led hvata
dječica se grudaju nasred grada
staro čeljade spizu vuče
da napravi slasne večere vruće.

Smijeh na ulicama, povjetarac u kosi
trava smrznuta na jutarnjoj rosi
psi više ljutito ne laju
dok ljudi nesebično sreću daju.

Božić je uistinu čarobno vrijeme
kad se sije ljubavi sjeme
ne zaboravite svoju obitelj dragu
i nemojte upasti koroni u zamku.

Viktorija Marević, 2.b

Školska kuhinja Školska kuhinja Školska kuhinja

Kruh s crnilom od sipe

Sastojci:

600 g glatkog brašna	1 žličica šećera
1 vrećica suhog kvasca	1 žlica soli
1 vrećica crnila od sipe	1 žlica maslinovog ulja
2-3 dcl mlake vode (ovisi o brašnu)	

Priprema:

U vodu dodajemo kvasac (voda mora biti mlaka nikako topla). Prosijati brašno te dodati u tekuću smjesu (vode, kvasca). Crnilo iz vrećice staviti u malo maslinovog ulja i 1 dcl vode, a nakon toga povezati sve s brašnom. Izraditi tijesto. Nakon sat vremena malo promijesiti tijesto, staviti ga u namaščen kalup kojega smo obložili s papirom za pečenje. Peći u pećnici na 180 stupnjeva 45 do 50 min. Kada je kruh gotov, izvadite ga iz kalupa, okrenite na drugu stranu i ostavite još desetak minuta da se ohladi.

Carpaccio od krastavaca i dimljenog lososa

Sastojci:

10 dkg rikule	10 dkg dimljenog lososa
5 dkg crvene blitve	1 dcl maslinovog ulja
5 dkg parmezana ili neki sličan sir	sol, papar, limun

Prigotovljavanje:

1. Losos nakapajte limunovim sokom i maslinovim uljem, pokrijte prozirnom folijom i ostavite par sati u hladnjaku. Rikulu i crvenu blitvu očistite, operite i posušite. Parmezan sastružite na male fetice.
2. Na tanjur poslažite rikulu, poviše nje crvenu blitvu. Sve malo posolite i popaprite, pa zalijte maslinovim uljem, aceto balsamicom i na to posložite bruskete.

Crni rižoto od sipe

Sastojci (4 osobe):

80 dag svježe sipe	1dl bijelog vina
20 dag riže za rižot	1 žlica koncentrat rajčice
2 veće glavice luka	2-3 zrele rajčice ili pelat
pola glavice češnjaka	0.5 dl hladno prešanog maslinovog ulja
sol, papar, peršin, lovorov list, parmezan	1 l ribljeg temeljca

Prigotovljavanje:

Nasjeckajte meso sipe na kockice. Nasjeckajte na sitno luk, češnjak i peršin. U loncu zagrijte hladno prešano maslinovo ulje, ubacite luk, kad se zažuti dodajte i češnjak. Ubrzo nakon toga dodajte sипу i kuhatje 10ak min. Dodati koncentrat rajčice i pelat. Nakon toga ulijte 1 dl bijelog vina i pustite da zakuha. Dodati crnilo sipe. Posolite, popaprite, ubacite lovorov list. Kada je tekućina skoro ishlapila, ubacite rižu. Ovo je jedan od dva najvažnija koraka kod pripreme, o ovome ovisi okus rižota. U ovoj fazi riža piće sve sokove koji se nalaze u loncu. Pustite ju dok ne popije sav sok, zatim sve podlijte ribljim temeljcem. Podlijevanje temeljcem

umjesto običnom vodom drugi je najvažniji korak o kojem ovisi okus rižota. Pred kraj dodati peršin, malo parmezana i maslaca za kremoznost rižota. Na kraju politi s malo maslinovog ulja.

Čokoladni kuglof sa orašastim plodovima i malinama

Sastav:

125 g maslaca
150 g šećera
150 ml mlijeka
100 g pšeničnog oštrog brašna
60 g pšeničnog glatkog brašna
20 g kakaa u prahu

1 prašak za pecivo
2 jaja
limun i naranča korica
malo ruma i vanilija (arome)
orašasti plodovi po želji (krupno sjeckano),
maline ili neko drugo crveno voće

Za glazuru:

40 g maslaca
100 g čokolade

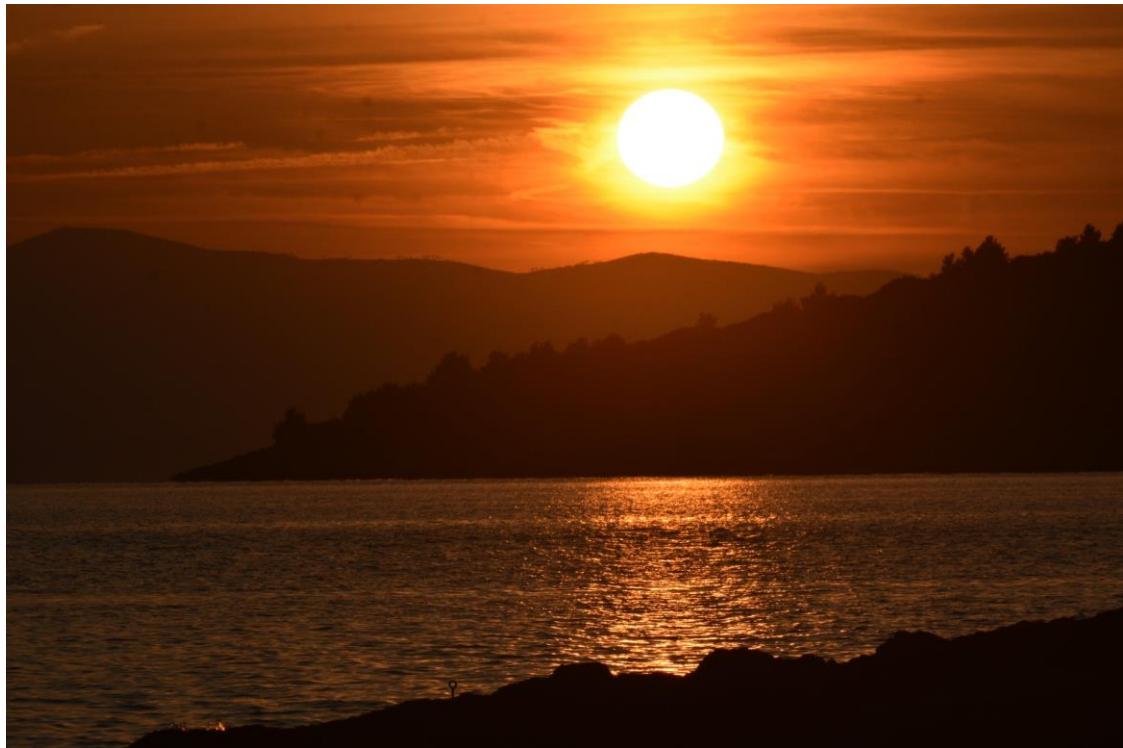
Prigotovljavanje:

Sve spojiti i izliti u dobro namaščen i pobrašnjen lim. Peći na 175°C oko 45 do 60 minuta ovisno o pećnici. Čokoladu otopiti na pari i prelitи preko toplog kuglofa. Posuti listićima sotiranih badema.

2.c

Iz Irisina foto albuma

Iris Stančić, 3.a

Welcome to Bol Symbol of the Adriatic

Evo prijedloga za novu bolsku razglednicu!!!

Ante Vrsalović, 2.b

Čestitke 1. a razreda:

Neka Božić donese Čarobiju u naše srce uz velike radosti. Mir i veselje nek ispunи ti dan, a ljubav nek caruje u srcu tvom. Sretan Božić i nova godina!!!

Toni

Pogledaj na kalendar - prolaze dani, a čini se isto kao i lani. Nije isto, godina je nova pa neka ti donese bezbroj najsjepših snova!

Ivo

Neka vam ovaj Božić i nova godina буду sretni i veseli. Ostanite doma sa obitelji i uživajte!

Hana

Ova godina nije bila baš dobra. Nadajmo se da će iduća biti bolja. Zato želim sretan Božić i sretnu i veselu novu godinu!

Katarina

U ovoj novoj godini želim Vam sreće, mira i ugodnih iznenadenja i uspjeha. Sretan Božić i novu godinu!

Ela

Sretan Božić i novu godinu, puno ljubavi, zdravlja i sreće vam želimo u 2021. godini!!!

Mia

Sretan Božić i puno sreće u novoj godini!!!

Lukas

Živi i zdravi bisi, coronu ne dobisi!!!

Natalija

Zajedno s vama, veselimo se novoj godini.

Sretno u ljubavi, zdravstvu i škosi Žesi vam

Liora!!!

Kako bi bilo sijepo da se ova križa sa pandemijom smiri, pa bi svi mogli imati još sjepši Božić i novu godinu!

Josip

Želim vam svima puno sreće, zdravstva i veselja u novoj godini, da vam se sve želje ostvare i da budete okruženi sjudima koje poslete!

Iva

Sretna nova godina! Neka nam 2021. godina bude bolja od ove i bez briga, a učenicima želim da im se nikad ne ponove scenariji koji su se dogodili mojoj generaciji tijekom 2020.g.

Leona

